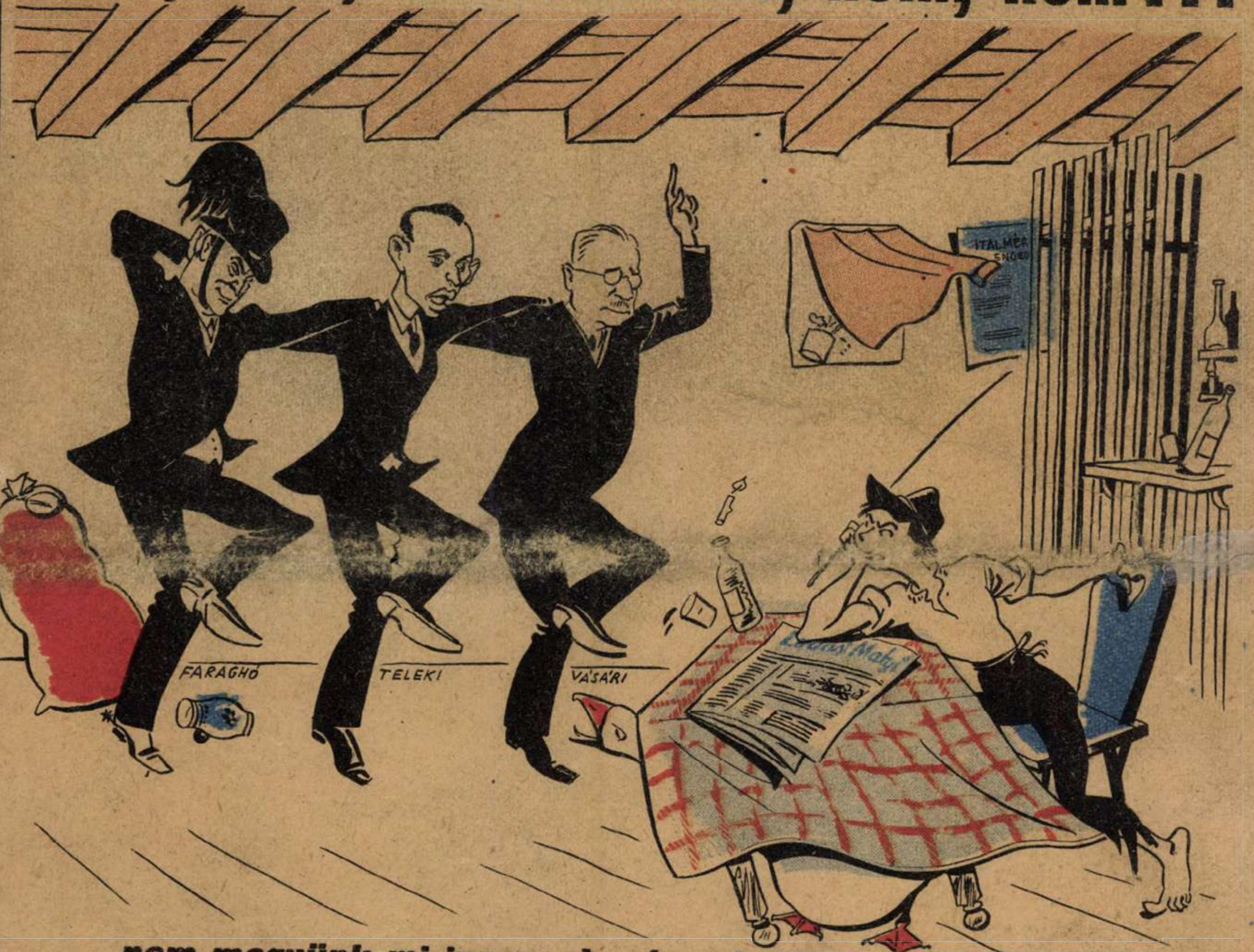
Ára 4 pengő

Ludas Matyi

I. évfolyam, 8. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 július 8.

Nem, nem, nem… nem, nem, nem…

nem megyünk mi innen el, míg a házigazda minket.....

Értesítem

igen tisztelt ügyfeleimet, tisztelőimet és barátaimat, hogy a mai napon

„Ezazután Széppárt"

néven üzletet nyitottam, aholis készségesen kiszolgálom a régijóvilág még nem egészen agyonvert törekvéseit. Amidőn kedves mindnyájuk szíves pártfogását kérem, tisztelettel bátorkodom megemlíteni, hogy nálam mindenki megtalálja azt, amire szüksége van. Az Ezazután Széppánt ugyanis követeli a következőket:

1. Követeljük az általános és teljes emberi egyenlőséget, visszamenőleg 1849-ig.

2. Követeljük a munka szabadságát, a gondolat szabadságát, a sajtó szabadságát, az akarat szabadságát, a szólás szabadságát, az elhatározás szabadságát és a tisztviselők kétheti szabadságát.

3. Követeljük mindazt, amit mások már követeltek, valamint azt, amit követelni fognak s végül azt, amit nem követelnek.

4. Követeljük a magyar belpolitika külpolitikai síkon való egyensúlybahelyezésének feltétlen szükségszerűségéről szóló törvényjavaslatot előkészítő nemzetgyűlési szakbizottságok által felállítandó ellenőrző bizottság kinevezéséről szóló rendeleteknek mielőbbi közzétételét!

5. Követeljük továbbá.

6. Követeljük az ideológiai alapon megszervezett hungarológiai eszmény abszolut értelemben vett talajgyökeres… izé… pardon… khm… khm… gyökeres felkarolását.

7. Követelünk rendet a közmunkák terén, fokozottabb tempót a közellátás terén, lassúbb tempót az igazoltatások terén és egy nyilvános illemhelyet a Ferenciek-terén.

8. Követeljük követeléseinknek maradéktalan követelését!

Abban a biztos reményben, hogy t. ügyfeleim párttagságukkal mielőbb megtisztelnek, maradok aki voltam:

Reakczy Jóska
kijelölt követelő
II., Csalogány-utca 193.
hátul az udvarban.

Lovak küldöttsége a főkapitányságon

A budapesti főkapitány rendeletet adott ki az állatkínzás megszüntetésére. A budapesti lovak kitörő örömmel fogadták a rendeletet s azonnal küldöttséget menesztettek a főkapitányhoz. A küldöttség vezetője *Paczy* Leó rövid beszédében a lovak háláját tolmácsolta, de rámutatott arra, hogy a lovakat kínozzák ugyan, de legalább enni adnak nekik. Ellenben az új rendelet ellenőrzésére hivatott új rendőröknek, akiket naponként a legellenmondóbb hírlapi cikkekkel kínoznak, enni sem adnak. Méltányosnak tartanák, ha a rendőrök érdekében is történnék valami.

„A lónak négy lába van — fejezte be beszédét a szónok — *de szemellenzője ellenére is belátja, hogy a rendőr sem szamár, hogy eltűrje ezt az embertelen állapotot, amely csak lovat ad a reakció alá".*

★

A rendőrség átiratban köszönte meg a lovak közbenjárását s biztosította a nemesszívű emberbarátokat arról, hogy sem lóvá tenni, sem megnyergelni nem engedi magát a reakció úrlovasai által.

Ezrével helyezik letétbe

a beszivárgó nyilasokat

(Saját határrendőrünk külön feljelentése)

Gyanús külsejű, kofferos alakokat csíptek el az egyik határszéli falucskában, ahol éjjeli menedékhely és új jelszavak után érdeklődtek. Rövid szóváltás után kiderült róluk, hogy valamennyien visszaszalopakodó nyilasok.

— Esküszünk minden vérrögre és talajgyökérre — védekeztek kétségbeesve —, hogy mi ártatlanok vagyunk. Szálasit akartuk elfogni, azért mentünk nyugatra, de meglógott előlünk. Mi nem csináltunk semmit sem!

— És ez mi?! — kérdezék tőlük a kofferokra mutatva, amelyek színültig tele voltak vadonatúj ezresekkel.

— Eeeez?… Izé… jóvátétel, tessék elhinni. Itthon az a vád ellenünk, hogy mindent elraboltunk. Hát most némi kárpótlásként ezt a kis készpénzt szeretnők felajánlani. Remélem, elfogadják?

Az elfogadási parancsot azonnal kézbesítették számukra. Az ezres bankjegyeket a Nemzeti Banknál, visszaszivárgó tulajdonosaikat pedig a Népbíróságnál helyezték letétbe, amíg újabb nyilasokkal fel nem váltják őket.

Rövid részletek Szálasi Ferenc és Lutz Gizike levelezéséből!

1.

Széppreményű

Lutz Gizella úrilánynak

Budapest.

Drága Gizike! A Hungarista Államot nem tudom elképzelni maga nélkül. Szívem minden vérvalóságával tántoríthatatlanul szeretem, nyugalmazott őrnagy így még nem szerette magát, Gizike. Engedje meg, hogy megkérjem a kezét. Jövedelmem most még csak kevés, de majd lesz több is. Fő az, hogy addig is legyen

Kitartás. Szálasi.

2.

Ferikém édes!

Levele meghatott. Boldog leszek, ha ketten együtt menetelhetünk egy jobb jövő felé, kéz a kézben, dübörgő léptekkel fogunk menetelni. Jó lesz? Holnapután estére magát és anyukáját várjuk vacsorára.

Gizi.

3.

Jövünk!

Szálasi.

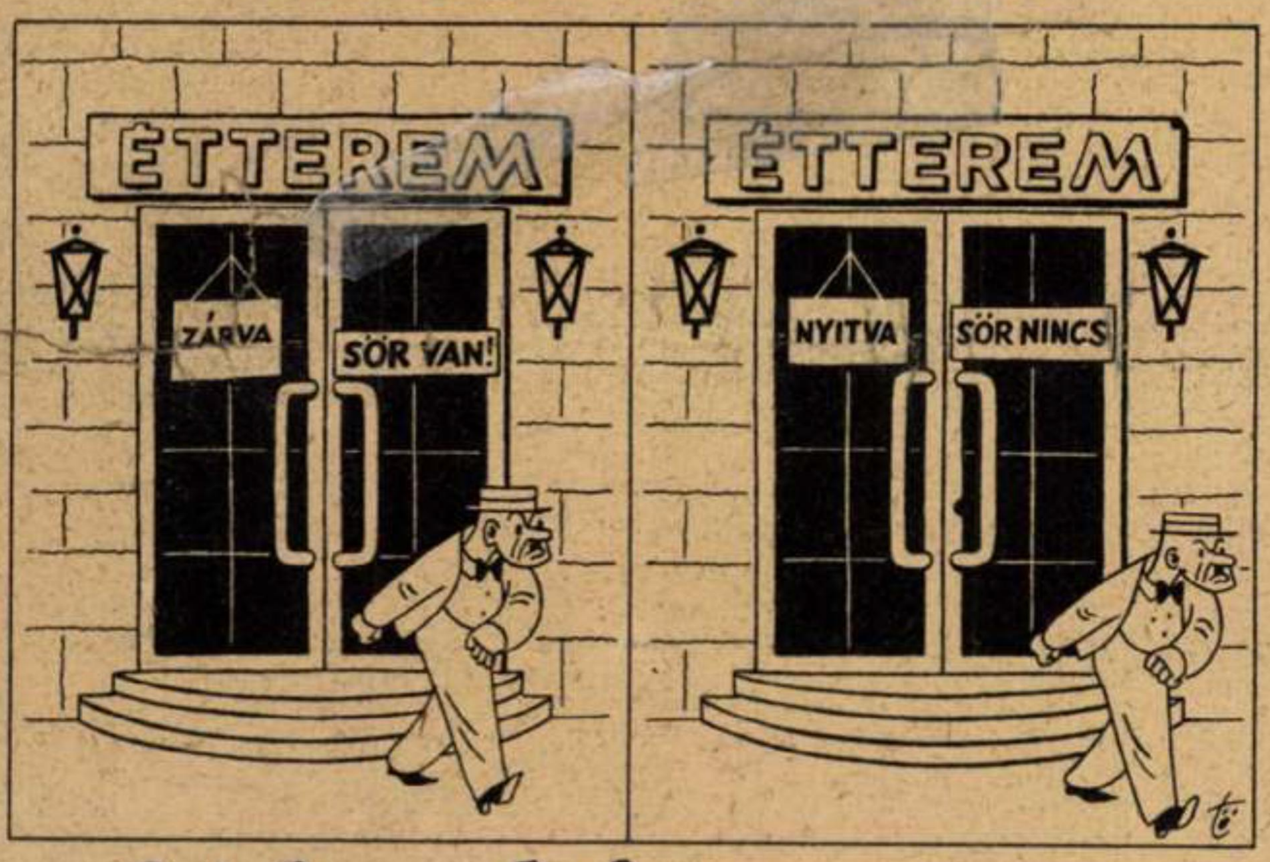
A 7 LEGSZOMORÚBB VICCE

Kovács, aki munkaszolgálatból tért haza, találkozik a volt szomszédjával, aki egy kicsit pártszolgálatos volt.

— Igazán örülök, hogy látlak! — lelkendezik a derék szomszéd — hát mesélj! Hogy vagy?

— Ne is kérdezd... Ugy állok itt, mint a kisujjam. Nézz végig rajtam. Más semmim sincs, mint ami *rajtad van...*

Vendéglői csendélet

Hangtalan Heti Híradó

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy a pénzügyminisztérium a múlthét szombatján zárva maradt?

— Elfogyott talán a pénz, kérlekalássan?

— Dehogy, kérlek, azért volt zárva, mert a pénzügyminisztérium tisztviselői rohammunkán voltak: elmentek vasutat építeni. Miniszteri osztályfőnökök és államtitkárok lapátolták a hogyishívjákot, a síneket, kérlek.

— Most már értem, kérlekalássan, hogy miért kell az a sok államtitkár. Ugy látszik, egyre több vasúti pályamunkásra van szükség. Igy most majd egyszerre többszáz államtitkárt tudnak talicskázásra fordítani arccal a vasút felé.

— Szögén találtad a fejet, kérlekalássan. Megjegyzem magam is szívesen részt vennék egy ilyen újjáépítésben.

— Hol méltóztatnál óhajtani dolgozni? Te is a ferencvárosi pályaudvaron talán?

— Nem, kérlek, én inkább a Kossuth Lajos-utcában tevékenykedném.

— De hiszen a Kossuth Lajos-utcában nincs vasút.

— Nem is vasútra gondoltam, kérlek.

— Villamosra?

— Nem, kérlekalássan. Én a Nemzeti Kaszinót szeretném újjáépíteni.

— Ez szép és demokratikus gondolat, kérlekalássan.

— Szót sem érdemel, kérlek. Tudod, hogy sohasem húztam ki magam a komoly munka alól. Meg aztán így talán könnyebben hozzájuthatnék a nehéz-testimunkás pótjegyhez.

— Erről jut eszembe, olvastad, hogy rendkívüli fejadagként 75 deka cukrot kapnak a gyermekek?

— No ez nagyszerű, kérlek. Akkor az én fiacskám is kap majd ebből a cukorból. Megérdemli a nagyobb fejadagot. Vízfeje van.

— Köszönöm... Szervusz, kérlekalássan...

Közellátási szinház

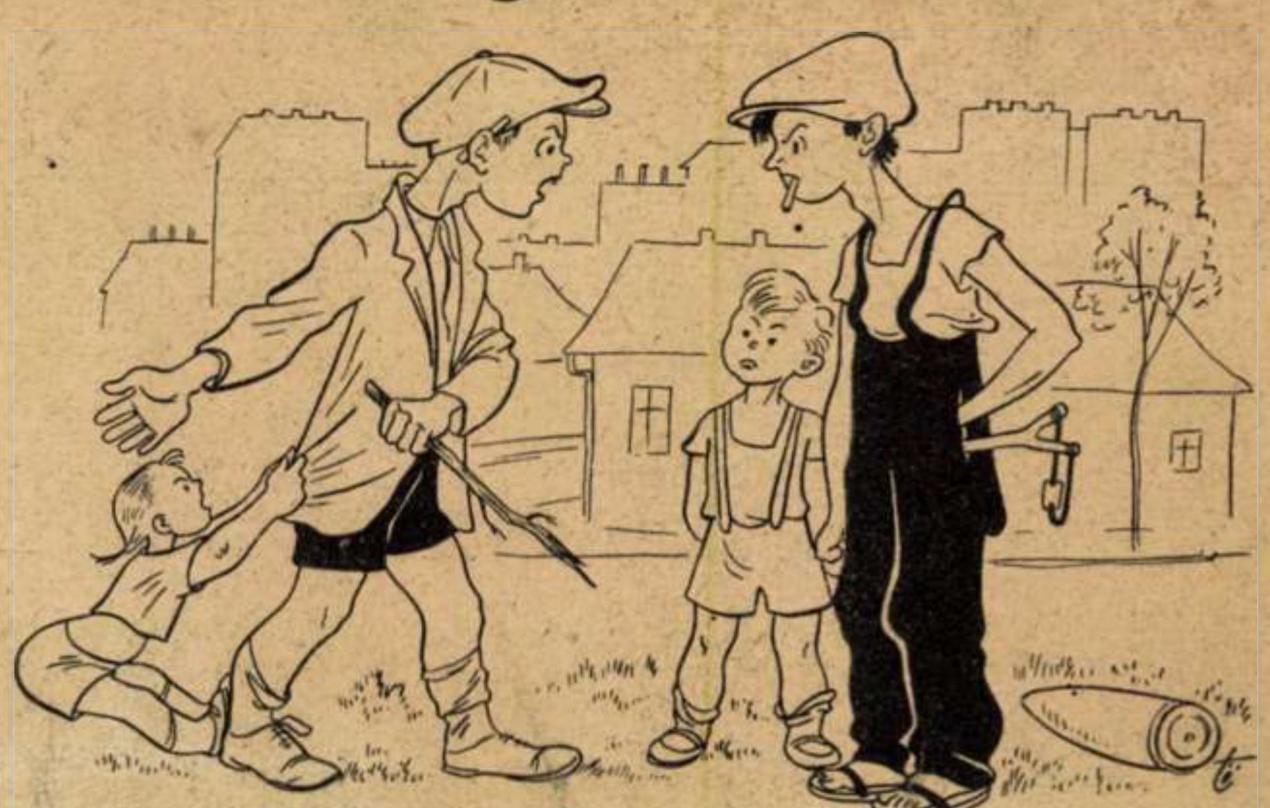
Megsértették a minisztériumot

Főszerepben

Ludas Matyi és Faragho Gábor.

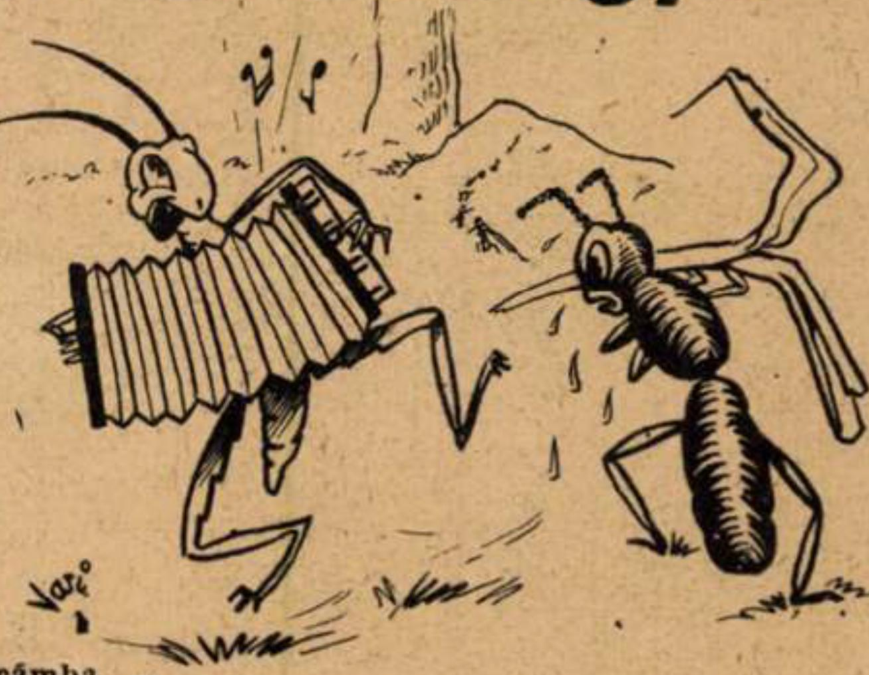
Állandóan prolongálva.

A grundon

— Majd hívom a bátyám, aki keretlegény volt Ukrajnában!

A tücsök és a hangya

Hangya Hermann egyszobás félkomfortos kis hangyabolyából minden reggel félnyolckor rohant az Első Morzsaszállító Vállalathoz, ahol havi három és fél kenyérmorzsáért gürcölt. Minden nap találkozott Tücsök Tóbiással, aki vígan tangóharmonikázott egy fűszálon. A hangya ilyenkor mindig búsan megcsóválta a fejét és ezt mormogta magában:

— Muzsikálni, azt igen, dolgozni, azt nem! No nem baj, jössz még te az én utcámba...

Eljött a tél. Hangya Hermann egyszercsak látja ám Tücsök Tóbiást nagy peckesen elsétálni a félkomfortos bolya előtt.

— Mi az, Tücsök úr? — szólította meg bátortalanul. — Nem méltóztatik éhezni?

— Éhezni? — kacagott Tücsök. — Haha, kis naiv.

— Hiszen a nyáron csak muzsikálni tetszett és minden könyvben benne van, hogy...

— Lehet, de rám nem vonatkozik, mert én nem tudok olvasni.

— Dehát hogyan...

— Nagyon egyszerűen. Elcseréltem a tangóharmonikámat egy tétel gyufáért, azt eladtam dollárért, azért aranyat vettem, az aranyért szacharint, a szacharinért...

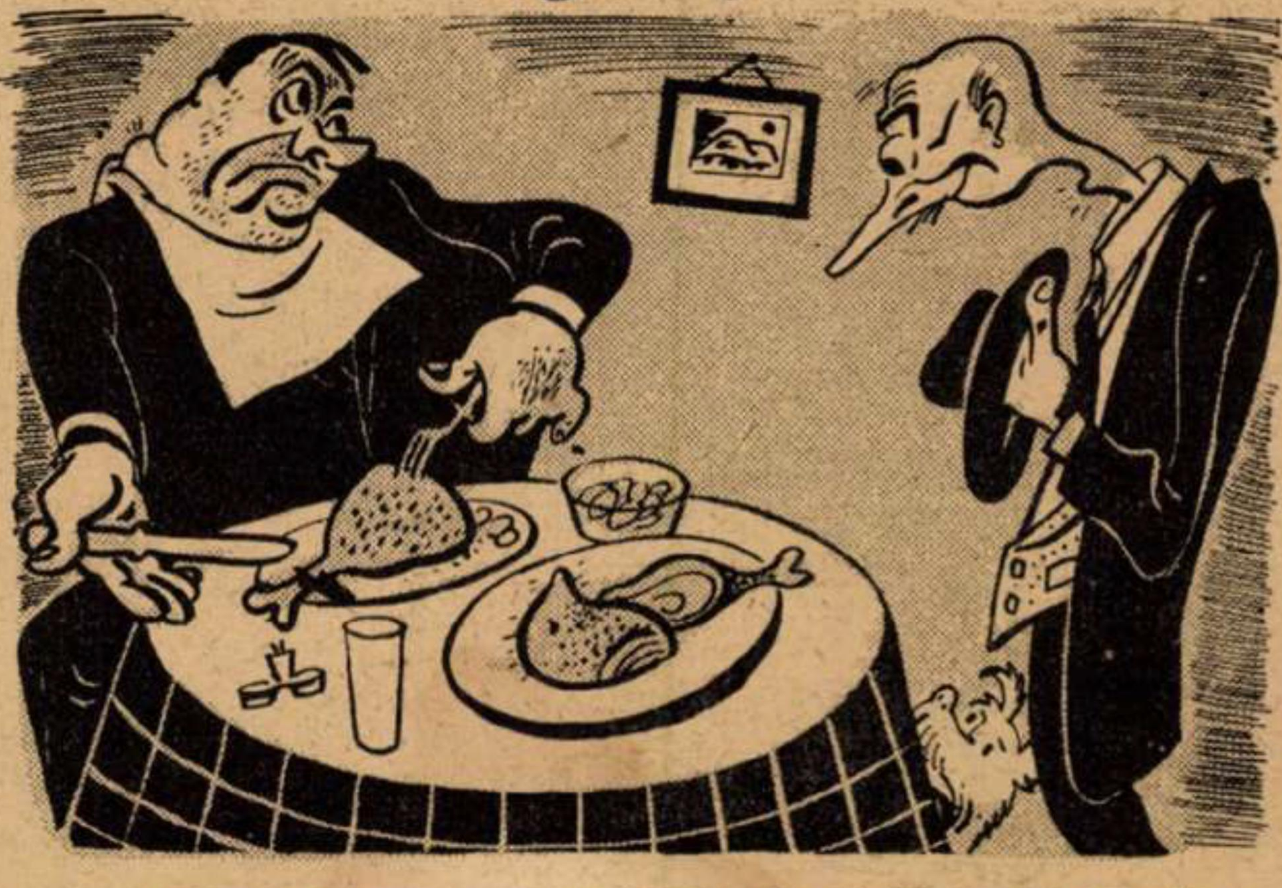
— Hálásan köszönöm, nagyságos uram, majd én is megpróbálom. De mos tessék valamivel kisegíteni, mert nagyon éhes vagyok.

— Éhes? Ugy kell magának! Szégyelje magát! Még van képe kérni... Aki olyan buta volt, hogy egész nyáron dolgozott, az télen éhezzen...

Hangya Hermann derék, jó kis hangya volt, nagyot nyelt hát és udvariasan mondta:

— Nem baj no. Majd keresünk egy másik tanulságot...

Szegény...

— Mi az, Pavlicsek úr!? Maga libasültet eszik uborkasalátával?

— Igen. Kiderült, hogy nyilas voltam, és nem kaptam jegyet hüvelyesre.

NEHÉZ ÜGY

Mecseki és Csopaki elhatározták, hogy kimennek a ligeti cirkuszba. Mielőtt villamosra szállnának, azt mondja Mecseki:

— Meg kellene pontosan tudni, mikor kezdődik az előadás? Várj csak...

Azzal kihúz a zsebéből egy Világot. Csopakinál van egy Szabad Nép, ő is megnézi.

— Hatkor kezdődik — jelenti Mecseki.

— Ugy van, hatkor — állapítja meg a másik.

Mecseki megvakarja a fületövit:

— Hát most melyik lap téved? Mert csak nem gondolod, hogy a Világ és a Szabad Nép egy véleményen vannak?...

Kinek van ma rádiója?

Bízhatom magában, Cibulka úr?

— Csak bennem bízhat.

— Díszkréten elmondanék magának valamit, de ígérje meg, hogy még a feleségének sem mondja el. Még nem szabad tudni senkinek.

— De a rádióban felolvashatom?

— Ott nyugodtan...

— Mondja kérem, ez a Herschkovits főrabbi, Fábián?

— Naná Vázsonyi!

A kezdet

IRTA Gábor Andor

Figyeljetek rám áhítattal,
Oh rendelet-kínozta népek,
Tegnap, vasárnap reggel ötkor
A közmunka életbe lépett.
Nagy volt a perc. A Nap megállott,
Mint egykor Gibeon felett,
Kis országunk történetében
Nem lesznek több ily reggelek.

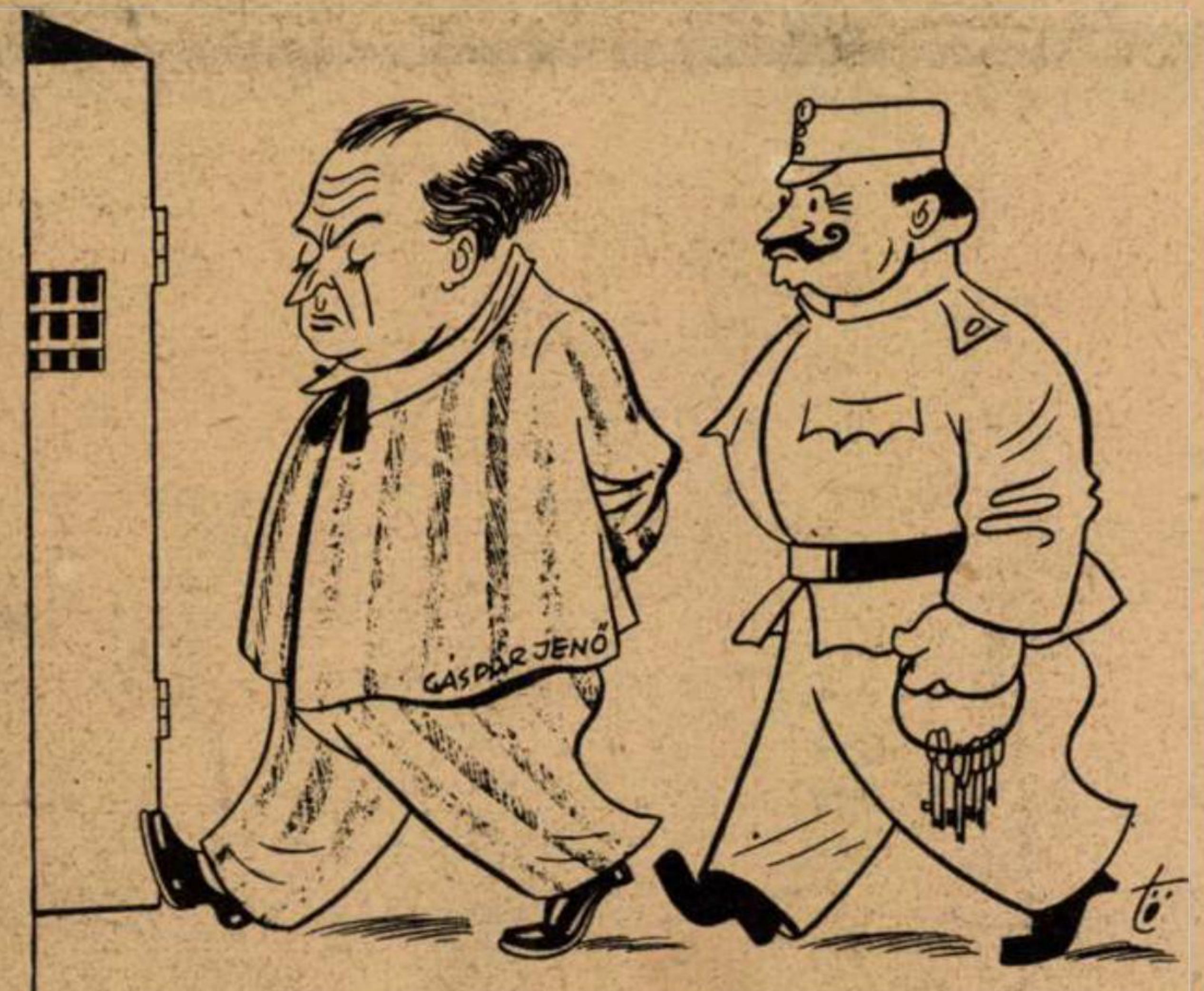
A Nap megállt s a földre nézett,
Szemébe vésendő a képet,
Hogy itt mi fog történni, hogyha
A közmunka életbe lépett?
De, valljuk meg, semmitse látott,
Nem volt mozgás vagy más tünet.
Mert — mondták néki — a vasárnap
Nem munka-nap, hanem — szünet.

Fejét a Nap búsan vakarta:
„Kinek van sütni kedve itt?
Hát az életbeléptetéssel
Nem várhattatok hetfeig?"
(Dunántúlról jött, ott nyugodt le,
Azért e tájszó ajakán;
Ha az igazat tudta volna,
Égnek meredt vón haja tán.)

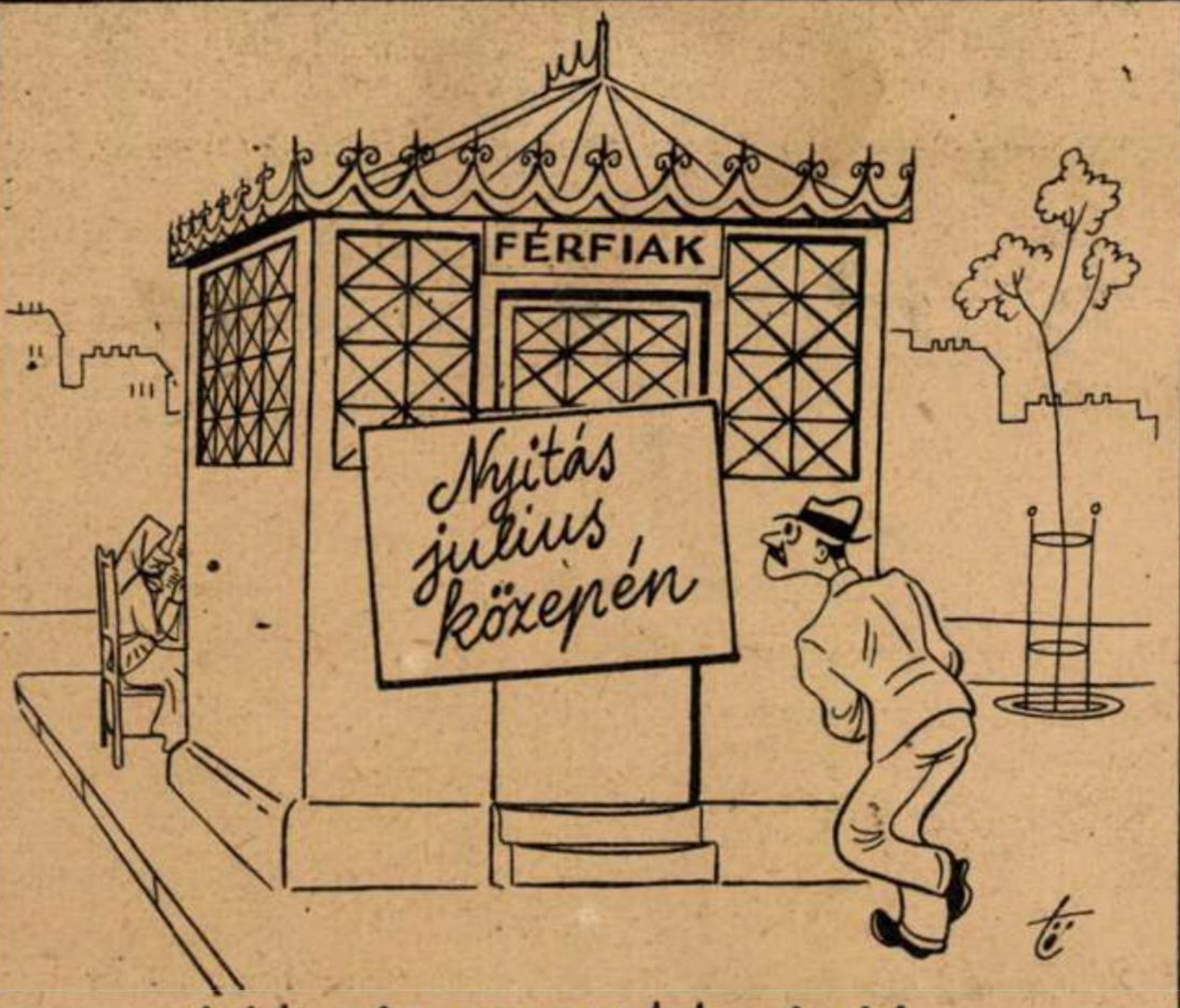

Az igaz ez: a közmunkának
Vasárnap-hétfő tut-egál,
A közmunka az olyan munka,
Mely induláskor már megáll.
S vasárnapi nagy kezdetének
Csak egy következménye lett,
Hogy hétfőn (délig) nem jelent meg
Ujabb közmunkarendelet.

Gáspár Jenő megkezdte

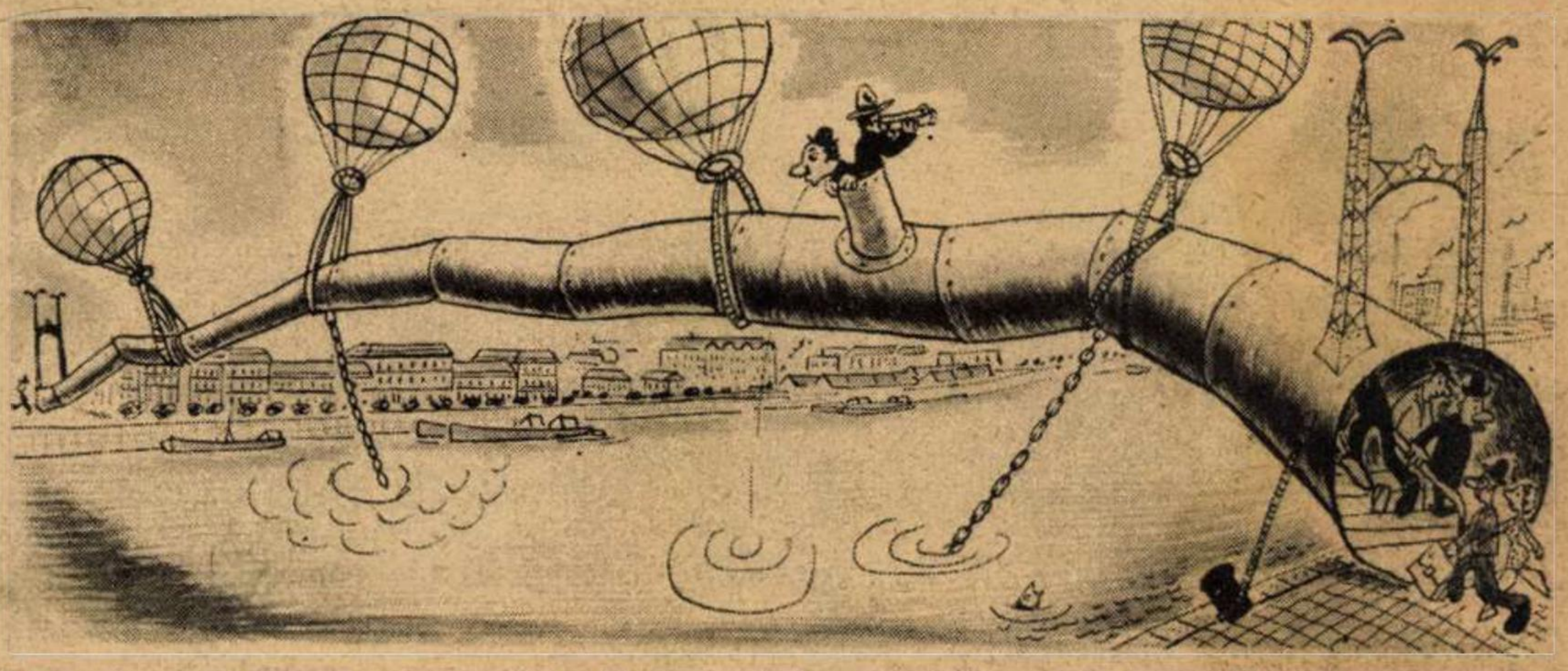

tízéves kamrai tagságát.

— Addig én nem tudok várni! . . .

Alagút épül a Duna felett...!

Közöljük a legsikerültebb tervrajzot.

Göncöl a főkapitányságon

Késő este különös, ódivatú szekér állt meg a főkapitányság épülete előtt. Öreg kocsis kászálódott le a bakról, csillogó, fehér szakálla a hasát verte. Tisztességtudóan megbillentette pörge kalapját a posztos rendőr felé.

— A méltóságos főkapitány urat keresem.

— Milyen ügyben?

— Fuvarozási engedélyt szeretnék kérni. Merthogy olvasom az ujságokban, kevés a jármű, nincs mozdony, meg vasúti kocsi. Aztán autó sincs elég. Különben ha nem tudná, én vagyok a nagy Göncöl.

És odaszólt az egyik vén gebének, amely unalmában nagyot rántott a rúdon.

— Hé Csillag, a zanyád!

A kapuőr az ügyeletes elé irányította az éji kocsist.

— Iparengedély-ügyekben az elöljáróság illetékes — mondta a kapitány —, de ha már itt van, Göncöl bátyám, mesélje el, mi történik maguknál odafönn az égben?

— Hát nálunk is volt egy kis fölfordulás. A Marsot, tetszik tudni, két évre eltiltották a gyakorlattól. A Neptun még valahogy megúszta szárazon, mert igazolta, hogy a végén a szövetségeseknek kedvezett.

— Ellenállási mozgalom volt maguknál?

— Valami csekélység. A Hold például időnként kénytelen volt bujdosni. Különben a Nap is pórul járt. Föloszották az egész birtokát. Csak egy holdja maradt összevissza.

— Mi van a többi bolygókkal?

— Elmondom a Saturnus esetét. Tudja, mostanában kicsit megszorult, hát áruba kívánta bocsátani egyik gyűrűjét. De az uzsorás Merkur azt mondta, hogy fazont nem fizet, legfölebb bruckban veszi át. Különben is azt állítja, hogy nagyon sok benne a splitter.

— Mi van a Tejúttal?

— Mesélik, hogy Faragó közellátási miniszter lefoglalta a pestiek számára. Rövidesen meg is jelenik a kommüniké, hogy az egyik óbudai tejcsarnokban annyi tejet fognak hatósági áron kimérni, mint amennyi cukrot kaptak nemrég a budai ellátatlanok. No de most már sietek át az elöljáróságra.

— Oda most hiába megy, Göncöl bátyám. Ott még nappal is alszanak.

— Hát akkor Isten megáldja!

A vén fuvaros barátságosan elparolázott, csak az ajtóból szólt vissza:

— Tessen mondani, hogy jutok el legrövidebb úton a Garay-piacra?

— Mi dolga van ott, öreg?

— Megsúgom, ha el nem árul. Lehoztam magammal a szekérderékban a Fiastyúkot. Azt mondják, Pesten most nagy ára van a baromfinak.

És szapora ügetéssel elkocogott a Garay-tér felé...

Kálmán Jenő.

Ki-be

— A Polgári Demokrata Párt képviselője nem jelent meg a népbírósági tárgyaláson...

— Mért nem jelent meg?

— Mert kilépett a Polgári Demokrata Pártból.

— És a vádlott, megjelent?

— Az sem.

— És az miért?

— Mert az belépett a Polgári Demokrata Pártba.

NEMZETVEZETŐK SZALADSZERVEZETE — **Igazoló ív.**

Fé...vezető alosztály.

AZ IGAZOLAST KÉRŐ

neve: *Szálasi Ferenc*

korábbi neve: *Kis Buksi*

volt-e tagja jobboldali szervezetnek? *Nem értem a kérdést!*

ha igen, miért nem? *Ezt értem*

volt-e haszna a zsidóvagyonok felosztásából? *Csak anyagi*

mennyi jövedelme volt 1945. október 15.-ike után? *Egy Korona*

milyen különleges beosztása volt 1945. okt. 15. után? *Legfelső Hadar*

szolgálati beosztását elhagyta-e? *Nem, magammal vittem*

milyhasznosmunkát végzettutoljára? *Segitettem a füzeteket a tanitóbácsinak hazavinni*

kire szavazott a legutóbbi választáson? *A Csillagban tartózkodtam a szavazástól*

ingó vagyona, értéktargyai? *A Történelem itélőszéke is a Fehér sasrend nagykeresztje*

holt vagyona? *Kétezer Köteg ezres*

mit kiván még előadni? *Az ellopott ékszereket*

Megjegyzés: *Fenti Kérdésekre felelőtlenségem teljes tudatában válaszoltam*

Kelt Cellámpé, 1945. július 5-én.

X x X
aláírás.

— HIJÁBA . . . MANAPSZÁG CAK A „FEKETÉKNEK” MED JÓL . . .

Hétvégi jókivánságok

Lapkihordói állást kapjál te valamelyik Fali Ujságnál.

*

A főkereseted a mentőtanúid keresgélése legyen.

*

Feleséged múltjánál csak a te jövőd legyen sötétebb.

*

A felemelt kenyéradagnál is nagyobb fejadagra számíthass te azon a címen, hogy vízfejed van.

*

Az legyen az utolsó kívánságod, hogy kivégzésed után a VILÁG-nak mondhassad el szenvedéseidet.

*

Színigazgató legyél te Pesten és a nézőtéren állandóan olyan kényszerképzeteid legyenek, hogy ül mögötted valaki.

*

Nagybeteg legyél te és a közmunkák tempójában haladjon a te felépülésed.

A közellátási minisztérium lóvá tette a kristálycukrot

Rejtélyes eset Óbudán

A napokban a közellátási minisztérium egyik kocsija állt meg a kórházutcai hatósági lóhússzék előtt. A kocsiról két markos férfi ugrott le és így szólt a lómészárszék üzletvezetőjéhez:

— Árut hoztunk a közellátási minisztériumból.

Az üzletvezető nem lepődött meg. Első percben arra gondolt, hogy a közellátási miniszter, mint volt csendőrfelügyelő a többi csendőralakulattal együtt feloszlatott lovascsendőrök lóállományát szerezte meg elsőbbségi jogon a közellátás számára. Rövidesen kiderült azonban, hogy egészen másról van szó.

A közellátási minisztérium kocsijáról *nem indexre került csendőrlovakat emeltek le az emberek, hanem egy mázsa kristálycukrot.* A zsák cukrot a következő utasítással vitték be a lóhússzékbe:

— *Ma ne lókarmonádlit mérjenek, hanem kristálycukrot.*

A lómészárszék vezetője a meglepetéstől leült lóhússzékére. Megdörzsölte szemét, hogy nem álmodik-e. Miután meggyőződött arról, hogy ébren van, mecklenburgi lovakra méretezett bárdjával feltrancsírozta a kristálycukrot és megkezdte kimérését. Négy pengő 50 filléres hatósági áron.

A régi vevők, akik napi lóhúskülönlegességeik bevásárlása végett tértek be a lómészárszékbe, kellemes meglepetéssel vették tudomásul, hogy lóparizer helyett kristálycukrot kapnak. Óbudán *ezen a napon minden lóhúskedvelő polgárnak kristálycukor főtt a fazekában.*

A *Ludas Matyi* munkatársa utánajárt a dolognak, hogy megállapítsa, *hogyan tette lóvá a lómészárszékben kiárusított kristálycukrot a közellátási minisztérium?*

Most már fellebbenthetjük a leplet azokról a titokzatos missziókról, amiket a közellátási miniszter tavaly, mint a csendőrség főfelügyelője végzett. A csendőrök, akik feszes haptákba vágták magukat a csendőrközpontból kigördülő főfelügyelői autó előtt, *álmodni se merték volna, hogy legfőbb uruk és parancsolójuk esténkint fekete cukorbevásárlásokra robog.* Pedig ez történt. A csendőrség országos főfelügyelője későbbi miniszterségére gondolva, igazi csendőrbravúrral *már akkor beszerezte a cukrot,* mert tudta, hogy az később — cukor lesz.

Ezt a közel egy év óta gyüjtött egy mázsa cukrot dobta most piacra Óbudán. A fogyasztók izgatottan várják, milyen újabb élelmiszermeglepetések kerülnek még elő a közellátási miniszter boldogult csendőrkorából.

Nem esik messze az Alma a Mátertól

(Hirig Simon redivivusz)

A kerti veteménykek szépen fejlődnek, a kertelő elvetemültek is felütik a fejüket, imitt-amott a finom gyümölcs is kezd éretlenkedni.

Pesti polgár 12 órája

Irta Hidvéghy Ferenc

6
Reggel hatkor, [illegible] mint közmunkás
Párnájába fúrja fejét,
De végül is fér[illegible]asan
Közmunkára ad[illegible] — nejét.

7
Hét órakor hölg[illegible]et fogad,
A kávéhoz lesz tejecske
Sőt vaj, tojás é[illegible] gyümölcs is:
Cserélni jön a [illegible]enyecske.

8
Pedikürre vágy[illegible]a, nyolckor
Felpattan egy t[illegible]lt 6-osra:
Négy tyúkszem[illegible]t egy molett nő
Szakszerűen let[illegible]posta.

9
Következő hatva[illegible] percét
Elöljáróságon t[illegible]ti,
Igényel ő telke[illegible] házat:
A szabadság ez[illegible]t tört ki!

10
Tízkor felnéz a [illegible]őzsdére,
A pénzpiac pul[illegible]usára
S felnéz a nagy[illegible] Napoleon
Sztratoszféra-ku[illegible]úsára.

11
Tizenegykor, [illegible] nincsen
összesen csak [illegible]t hét pártba
Fogja magát és belelép
Alaposan a Nép[illegible]ártba.

12
Délfelé, mert [illegible]kor már őt
Számos sürgős [illegible]kta várja,
Munkahelyére [illegible] felnéz
S elmerül az — ujságjába.

1
Az ebédje péld[illegible] lehet
Szolid demokrá[illegible]ából,
Csak p a p i r b[illegible]l ebédelget:
Salgó-részvényk[illegible]árából.

2
Ebéd után fek[illegible]e jön,
Ügyfelei be-be[illegible]éznek
És a jó fekete [illegible]tán
Egy kicsit még — feketéznek.

3
Jegyhivatalba [illegible]egy aztán
És rettentő m[illegible]rit csap ott:
„Mi lesz a pótegyeimmel?
Nehéz p e s t i munkás vagyok!“

4
Moziprogram v[illegible]rja négykor:
Lesik már őt [illegible] link hapsik
A Híradó mozi előtt,
Elad nekik né[illegible]ny Napesit.

5
S kimerülve a hajszától,
Nyári lokálban néz széjjel
És délután öt órakor
Megtekinti Pesset éjjel.

Világosság

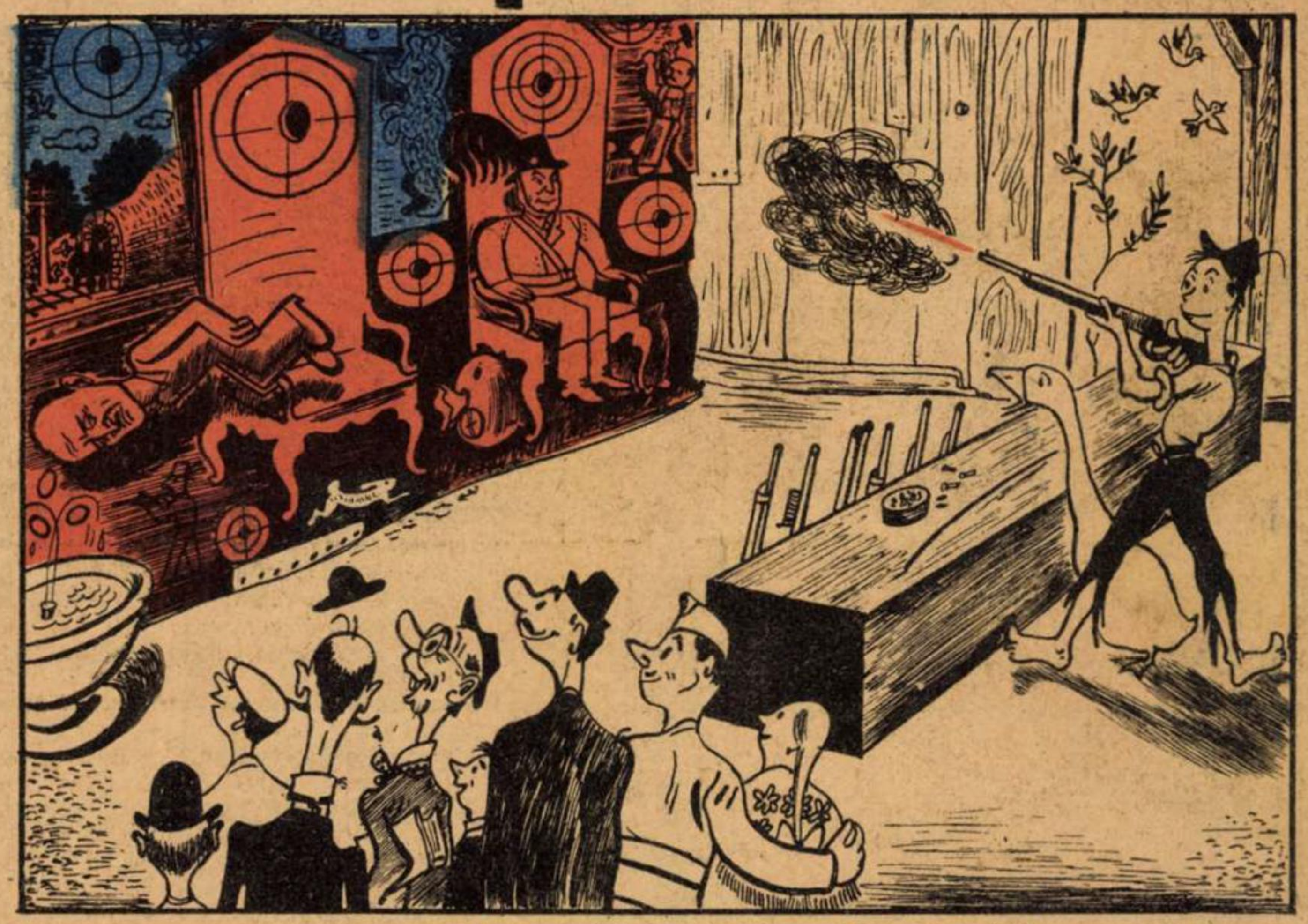
gyúlt a fekete pesti utcán azzal, hogy megjelent a Világosság. A világosság különösen a következő ügyben volt világos: a *Világosság* szerint a *Népszava* megírta, hogy Budapest sok vihart látott utcáin páratlan esemény történt: az új rendszer rendőrsége tüntetett a miniszterelnökség előtt alacsony fizetése miatt. Másnap aztán a *Népszava* megírta, hogy a *Világosság* szerint az új rendőrség népes küldöttsége a miniszterelnök előtt tüntetett alacsony fizetése miatt. Hogy megtörtént-e az esemény, azt a Ludas Matyi kiküldött tudósítója azért nem tudta megállapítani, mert a szenzációs tüntetéssel szenzációs eltüntetés járt együtt: a többi lapokból nem derült világosság a Népszava hírére, melyet a Világosság átvett, illetve a Világosság híradására, melyet a Népszava vett át. A rendőri sajtó-iroda semmit sem jelentett, amit az új rend(őrség) ellenfelei arra használtak fel, hogy az új rend éberségét kétségbevonják. Azt hirdették, hogy a rendőrség nem vette észre a tüntetést.

Hogy világosság legyen a Világosság szenzációja ügyében, a Ludas Matyi kiküldött munkatársa felkereste a rendőrség vezetőségét s megkérdezte, van-e a rendőrségnek tudomása a rendőrség tüntetéséről? A vezetőség válaszában rámutatott arra, hogy normális körülmények között csakugyan a rendőrség feladata ilyen és hasonló tüntetések megfigyelése. Tekintettel azonban arra, hogy a rendőrség, alacsony fizetése alapján, ami szomorú tény, kénytelen volt felvonulni a miniszterelnökség előtt, nem küldhette ki nyomozóit annak megállapítására, hogy a tüntető felvonulás a miniszterelnökség előtt tény-e, vagy a *Világosság* szenzációhajhászó kitalálása?

A Ludas Matyi nagy megelégedéssel vette tudomásul ezt a minden hományt eloszlató információt és részben a Népszava, részben a Világosság nyomán megállapítja, hogy megállapítható, hogy a rendőrség fizetését csakugyan alacsonyan állapították meg, ami új megállapodást tett szükségessé! Szorgos utánjárás után még az is megállapítható volt, hogy a Világosság a délutáni órákban jelenik meg s egyes számának hatóságilag megállapított ára 2 pengő.

— Mondja, Blau úr . . .
Maga cionista?
— Igen. Protekcionista.

Ludas Matyi a céllövöldében

— Micsoda céllövölde ez?! A Faraghóra lövők és a Valentiny billeg . . .!?

Aladár

Aladár egy liba, de most két napja selyem ballonban és zöld kalapban sétálgat fel és alá, nyakán nyakkendővel s szárnya alatt a sétapálcámmal. Mert szegény Aladárból lidércnyomásos álom lett.

A feleségem hozta Jásztasnádról a selyemballonomért és ő adott nevet neki.

Gunár volt, ezért lett Aladár. Kitettük a balkonra és úgy döntöttünk, hogy tömni fogjuk. Sajnos, kiderült, hogy sem én nem tudok libát tömni, sem a feleségem.

Ugy határoztunk, hogy áthívjuk Róza nénit, majd ő tömi, tömögeti. Vidéki nő, biztos ért hozzá. Róza néni át is jött, megtömte Aladárt s azután velünk vacsorázott. Két tál mákostésztát evett meg. Dehát a szívességét viszonozni kellett. Minden este. Mert Róza néni minden este megtömte Aladárt. Azután meg önmagát.

Sajnos, az ötödik napon kifogyott a kukorica, amit Aladár magával hozott Jásztasnádról. Ujabb tíz kilót kellett vásárolnom. Kivittem a zöld kalapom a Garay-piacra, éppen tíz kilót kaptam érte. Róza néni megint jöhetett, tömhetett, vacsorázhatott.

Amikor ez a tíz kiló is elfogyott, azt mondtam: több kalapom nincs, Aladárt levágjuk. Róza néni nem vállalkozott erre. Végre Kovács úrhoz, a házbizalmihoz fordultam. Vállalkozott rá, hogy megöli Aladárt egy nyakkendőért, meg egy sétapálcáért. Aladár tehát kimult, de azóta kisért álmaimban. De nemcsak ő. Róza néni is. És ilyenkor, amikor így egymás mellett állnak, látom, hogy mennyivel többet hízott Róza néni.

Dehát Róza nénit mégse vághattuk le. **Andor Leon.**

Nyomós ok

— Ha nehéz testi munkás vagy, akkor hozzádmegyek...

Sajnos, így van!

— Én már elkészültem!

Igy lesz a viccből humor

A Ludas Matyi szerkesztője örömmel fogadott.

— Hoztam egy viccet — mondtam mosolyogva.

— Tessék csak ideadni... — szólt és ő is mosolygott.

— Majd felolvasom... — feleltem —, úgy jobban jön ki.

— Halljuk.

Sok érzéssel olvasni kezdtem:

— **„Pacsmagi meglátja, hogy a kisfia gyufákat gyujtogat. Rákiált: Haszontalan kölyke! Nem félsz, hogy agyonváglak!?“ „Nem, mert most vágási tilalom van!“ — felel a srác szemtelenül. Mire Pacsmagi: „A vágási tilalom rám nem vonatkozik! Nekem baromfiam van!“**

A szerkesztő furcsán nézett rám:

— Ez vicc?

— Igen.

— Ezzel a viccel kinevetteti magát. Borzalmas... — tette hozzá és megrázkódott.

— Kedves szerkesztő úr — keltem fel most már sértődötten —, arról én nem tehetek, hogy önnek semmi érzéke a humor iránt...

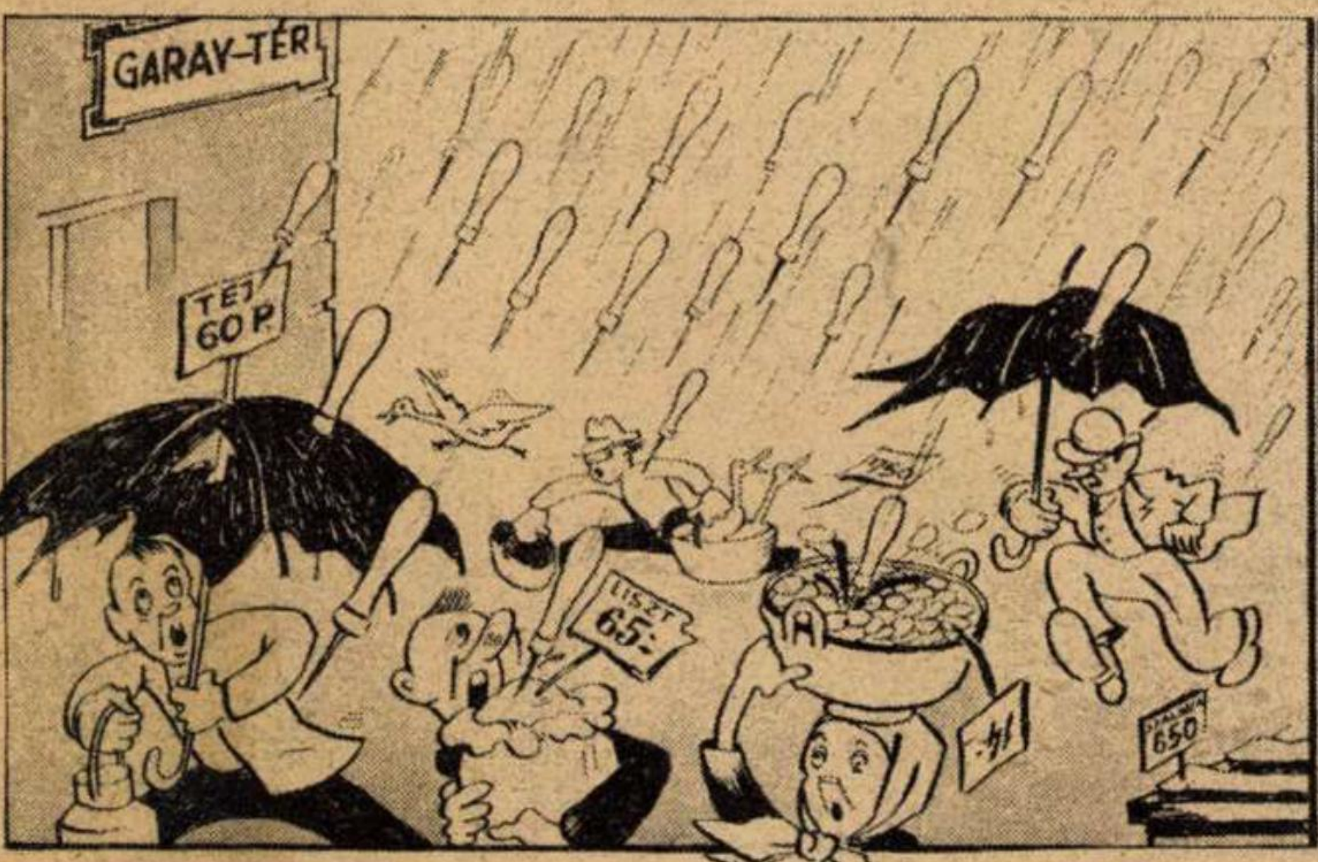
Erre óriási nevetésben tört ki:

— Remek! — kiáltott. — Ezt írja meg!

Igy került ez a cikk a lapba.

Dr. F. S.

Áresés — árleszállítás

Ahogy a vásárló a teketepiacnak kívánja . . .

. . . és ahogy a kereskedő megoldani szeretné az árleszállítást.

Éva és a postatarifa

Éva a paradicsomban
Igy szólt: bár a sorsunk fád ám,
Mégis azt mondom én neked,
Ne szóljunk egy szót se Ádám.

Ezerkilencszáznegyvenötben
Életünk keservesebb lenne,
Uj kosztümöt, azt hiszem, nekem
Még maga Lucifer se venne.

Mert tudod, folytatta Éva
S Ádám mellére bujt félve,
Felár jön kosztümjeinkre
És két pengő kell egy l e v é l r e.

Elintézné . . .

— Milyen kár, hogy nem Ludas Matyi a pénzügyminiszter . . .

— ?

— A két darab ezresemet háromszor fizetné vissza . . .

Ludas Matyi megmagyarázza...

Miért az a sok gyűlölködés és ádáz düh, ami manapság tapasztalható nálunk ember és ember között?
Majd én megmagyarázom:

Két gyerek irtózatosan püföli egymást az utcán. Egy járókelő megbotránkozva szól rájuk:

— Ejnye, ejnye, gyerekek, hát nem tudjátok, hogy ellenségeinket szeretni kell?

— Igen ám — feleli az egyik gyerek —, csakhogy mi nem ellenségek vagyunk, hanem testvérek.

Alapos-e az a gyanú, hogy a minisztériumokban már mindenki államtitkár?
Ide figyeljen, majd megmagyarázom:

Egy kisebb állam fővárosában, ahol már majdnem elviselhetetlen a nyomor, egy külföldi sétál ottani üzletbarátjával.

— Látja, kérem — mondja az üzletbarát —, ez az utcaseprő itt, érettségizett ember.

— Szegény.

— És az a soför is érettségizett ember.

— Szegény.

— És az a hordár is érettségizett ember.

— Szegény.

Tovább sétálnak és a külföldi hosszas töprengés után megkérdi:

— Na és mondja, ki nem érettségizett ember maguknál?

— A kultuszminiszter.

Házbizalmik fogják ellenőrizni a légyirtást

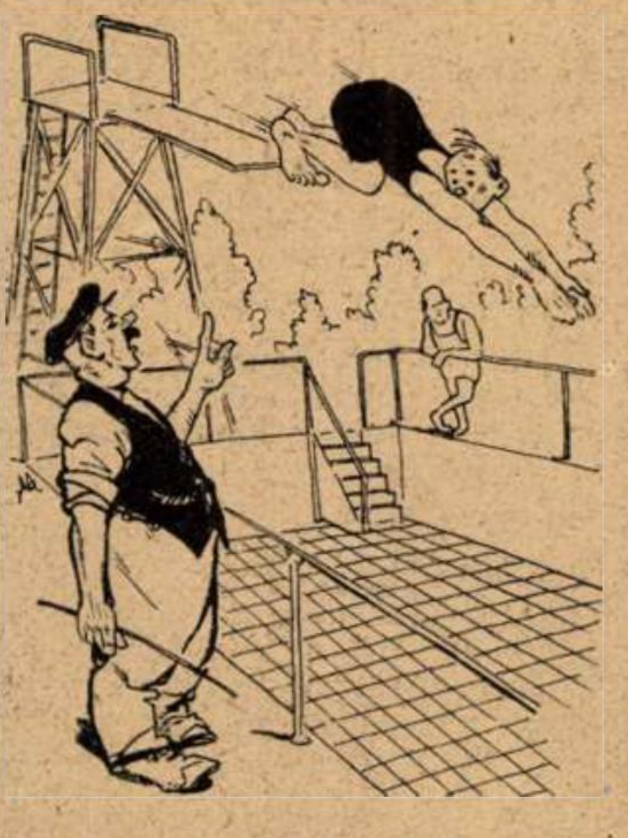
— Vigyázzon, Libuckáné! Maga mindennap ugyanazt a húsz döglött legyet mutatja be!

Jaj, az a fogalmazás!

— Nagyon zavarosan fogalmazták meg az új közmunka-rendeletet . . . Egy pontját nem értem . . .

— Irigylem magát. Én egy pontját értem.

Strandon

— Na, na, fiatalember, csak óvatosan azzal az ugrással, mert a medencéből leengedtük a vizet . . . !

Egy tanú önvallomása

A felszabadulás utáni időkben rövid ideig kapkodtam. Mihez fogjak? Mit csináljak? Feketézzek? Espressot nyissak? Árdrágítsak? Azt tapasztaltam, hogy ezeken a pályákon meglehetősen élénk konkurrencia dühöng és ezért rövid habozás után felcsaptam Tanú-nak. Bevallom ezen a téren kevés tapasztalattal rendelkeztem. Egyszer voltam esküvői tanú, de akkor nagyon beváltam, — egyszer pedig egy utcai verekedés kapcsán tettem tanúságot. Miután a tárgyaláson mindkét fél nekem esett, azt kell hinnem, hogy igazságosan végeztem feladatomat.

Most tanú vagyok és reggeltől estig járom a hivatalokat. Politikai rendőrség, igazoló bizottság, ügyészség, népbíróság . . . Eleinte önkéntesen jelentkeztem, de már megismerték képességeimet és sűrün kapom a meghívókat és idézéseket a különböző hatóságoktól. Tekintélyem egyre nő. Címemet egymásnak adják a gyanúsítottak és vádlottak. Sikerem titka: mindent láttam, mindent hallottam, ami itt az elmúlt öt esztendőben történt.

— Pont ott voltam, mélyen tisztelt igazoló bizottság, amikor Pfundenmayer Kurt nem lépett be a Volksbundba!

— Éppen arra néztem, amikor Bolzaváry-Bolzauer néptársunk illegalításba vonult.

— Hallottam, amikor az előttem álló tisztelt keretlegény Szálasi házasságára azt mondta: „No ezek sem fogják megülni az ezüstlakodalmat!"

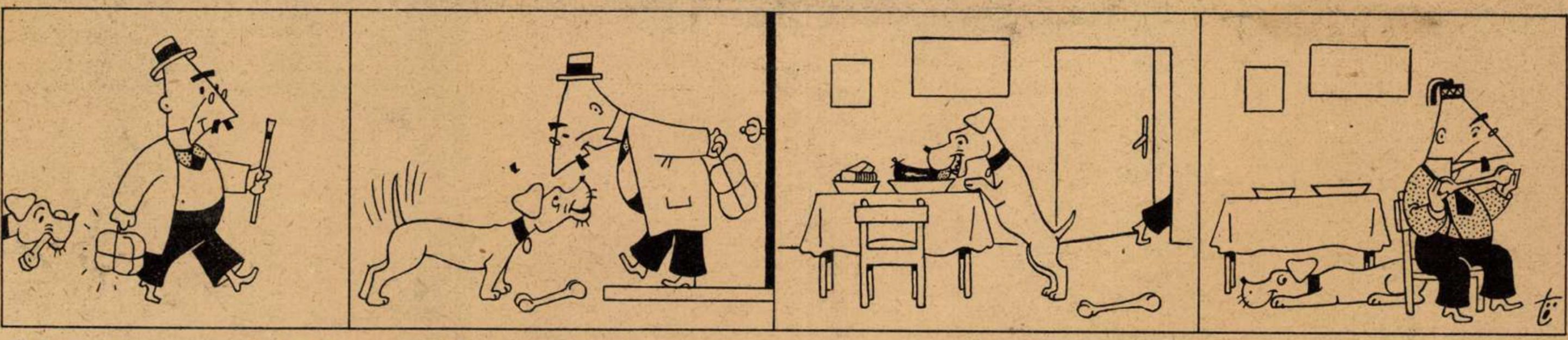
Dicsö működésem két részből áll: írásbeli és szóbeli. Előbbi sokkal kellemesebb. Diák korom legédesebb idjére emlékeztet, mert a legtöbbször megkapom a puskát és nekem csak le kell tisztáznom a feladatot. A szóbeli már kényelmetlenebb, mert akadékos nyomozók, vagy ügyészek keresztkérdéseket adnak fel.

Irígylem magam, mert boldogabb világban élek, mint a többiek. Rózsaszínű ködben töltöttem az 1944-es esztendőt. „Voltak jó emberek is!" — hangoztatja egy cikksorozat. Ez nem igaz! „Csak jó emberek voltak!" — állítom én szakadatlanul.

Mint minden nemes hivatásnak, úgy a tanúságnak is vannak árnyoldalai. Éppen ma vettem kézhez egy idézést, amely nem mint tanút, hanem mint gyanúsítottat invitál. Hamis tanúvallomással vádolnak! Ejnye, ejnye, tehát vannak rossz emberek is!? Emelt fővel megyek a kihallgatásra! És hiába mesterkedik az ármány, annyi tanút viszek magammal, hogy a vád el fog sápadni. Mert van még igazság és szolidarítás ebben az országban! Mind azok, akik mellett az elmúlt hónapokban tanúskodtam, eskűvel fogják igazolni, hogy mindig csak a színtiszta igazat vallottam! És hiába kreálnak ellenem bizonyítékokat: demokratikus országban élünk, az én tanúim vannak többségben.

Stella Adorján

Jótett helyébe . . .

Jó Emilnek, nagy étvágya ha támad,
Bőkezűen vesz vacsorát magának,
A napokban mert éhes volt, ezt tette
S hogy hazament, egy kutya ment megette.

Emilünk ahogy hazaért, megállott;
S megfordulva, uramisten, kit lát ott?
Ott áll az eb farkcsóválva, kedvesen,
Mint az, aki belépést kér csendesen.

Tudjuk jól, hogy Emil szive puha, lágy:
„Jöjjön be hát az az eb, ha arra vágy."
Ámde cudarul végződött jótette
(S látható a képen, hogy nem jól tette.)

Emil persze dühöngeni képtelen,
S mert ő szerény, nem pedig szerénytelen,
Hogy elvesse a vacsora nagy gondját,
Elrágcsálta a vendégeb nagy csontját.

Brennbergi idill

Lutz nemzetes kisasszony: Meddig fogsz szeretni, Ferikém?
Szálasi: Amíg élek!
Lutz k. a.: Akkor szakítunk. Nem szeretem a rövid viszonyokat!

Női detektíveket alkalmaz a rendőrség

Kacsirek Dezső már ajánlotta feleségét

Alighogy a rendőrség közleménye megjelent a lapokban a női detektívek felvételéről, máris megjelent a főkapitányságon Kacsirek Dezső önző és magánzó.

— Kérem — mondotta —, nehogy megfeledkezzenek a feleségemről! Nincs az a detektív, akinek olyan szimatja volna, mint neki! És micsoda keresztkérdéseket tud feltenni! És hogy tud motozni!

Huszonöt év alatt egyetlenegyszer sem tudtam úgy eldugni a pénzem, hogy meg ne találta volna! Egy nyomozó-zseni!

Az ember képtelen előle sötétben bujkálni!

Az ügyeletes rendőrtiszt felírta Kacsirekné címét, majd kötelesstégszerüen megjegyezte:

— Rendben van, kérem. De meg kell mondanom, hogy a detektív-mesterség életveszélyes!

— Igen!!? — kiáltott fel örömmel Kacsirek — akkor tessék felírni az anyja címét is.

Az alagút

— Fantasztikus regény —

Tekintettel arra, hogy a Duna fölött már nincs hely további hidak építésére, s arra is, hogy a Duna vize nyáron nedves, télen hideg, ami különösen Buda és Pest között észlelhető), s így hídépítésre nem alkalmas — a főváros, még Csorba János polgármestersége idején, egy Duna alatti alagút sürgős megépítését határozta el, mert cement és vasbeton, főkép Vladivosztokban és Sanfranciscóban, nagy mennyiségben áll rendelkezésre s röpülőgéppel a legrövidebb idő alatt a Batthyány-térre szállítható.

Az alagút tervpályázata június 25.-én lejárt s a magyar tervező- és vállalkozó-gárda, amelynek úgy sincs más dolga, mondhatni teljes létszámával felvonult és sok értékes gondolatot, ötletet, söt egy alagutat is tartalmazó tervet nyujtott be. Különösen meglepő az alagút-tervek olcsósága, mely 63 és 740 millió pengő között mozog. A 63 milliós variáns olyan ürszelvényü alagutat ábrázol, melyen egy 5 milliméter keresztmetszetü spagátot könnyen át lehet húzni Budáról Pestre, söt, 7 millió költségtöbblettel Pestről Budára is. Nagyobb rovarok és kisebb emlősállatok (svábok, cserebogarak és egerek) közlekedésére alkalmas alagút költségei alig tesznek ki többet 100 millió pengőnél. Az alagút ventillációja, poloskák átkelésére számítva, a költségvetést 10 millió pengővel emelné. Több olyan terv is beérkezett, mely lehetővé tenné, hogy az alagúton, apály esetén, emberek hason csúszva átkeljenek. Ezek villamoskocsik kisebb alkatrészeit is magukkal vihetnék, ami a vizalatti közlekedést lényegesen megkönnyítené. A tervezett alagutak építési ideje 8—17 hónap; addig az alagút-jegyek a Rózsavölgyi cégnél elővételben kaphatók s egyik tervező ötlete alapján az alagút elkészülése után sem vesztenék el érvényüket.

A legmerészebb tervező, két nagyobb vasúti alagút párosítása útján, kilenc hónap alatt akar egy kis alagutat létrehozni, amely, ha életben marad, rövidesen úgy kifejlődhetik, hogy egyrészt Budát Pesttel, másrészt Pestet Budával is összekötheti.

Nil Admiráry

KÖZLÖKÖDÉS

A BSZKRT KÖZPONTI LAPJA

Azt akarjuk,

hogy minden pesti polgárnak egy-egy villamos följön vasárnaponkint a fazekában. Azt akarjuk, hogy a pesti villamosközlekedés az legyen, aminek lennie kell: áldás. Azt akarjuk, hogy a pesti polgár imájába foglalja a beszkártot, de nem olyan értelemben, mint ahogyan eddig tette.

Hogy mindezt elérhessük, ahhoz megvannak a magunk célravezető tervei. Ezek közül a jelentősebbeket említjük meg akkor, amikor eláruljuk, hogy:

a földalatti vasutat a Dunahidakon átvezetjük egészen a zugligeti Disznófőig. Hogy:

rövidesen megjelennek a pesti utcán nem sineken haladó négyszemélyes villamosaink, amelyeket taxaméterrel fogunk ellátni. Továbbá:

a fiatalság kényelmére a kocsik eddigi vasütközőit a legrövidebb időn belül gumiütközőkre cseréljük ki. Még továbbá:

elindítjuk úgynevezett blankó-járatainkat, azaz olyan kocsikat állítunk forgalomba, amelyek nem viselnek számot. Ezeknek a kocsiknak a számtábláját a nagyközönség — uticéljának megfelelően — maga töltheti ki.

Mindent a nagyközönségért! — ez a BSzKRT elve. Éppen ezért július 15-től kezdve az átszállójegyek érvénye nem 1 óra, hanem 1 nap alatt jár le. Így mindenki egy jeggyel juthat el a Boráros-tértől a Margit-hidig.

Beszámoló ingyen koszt-akciónk működéséről

Mint ismeretes, néhány napja a BSZKRT igazgatósága elhatározta, hogy azoknak, akik nem váltanak jegyet a villamosokon, ingyen kosztot ad.

Ez az elhatározás abból a felismerésből származott, hogy nagyon szegény embernek kell lennie annak, aki nem tud 4 pengőt fizetni egy átszállójegyért.

A potyautasoknak a BSZKRT a városligeti Gundel-étteremben szolgál fel egyszerű ebédet és vacsorát, egyelőre — sajnos — csak 4 fogást.

Két kedves nővér teljesít állandó ügyeletet, azonkívül a rendőrség életvédelmi osztályának 3 tagból álló kirendeltsége.

Az elmúlt két hét alatt 3683 potyautast láttunk vendégül. Ezek foglalkozásukra nézve így oszlottak meg:

Nagykereskedő	1876	Tőzsdebizományos	376
Kiskereskedő	573	Ékszerész	428
Bankigazgató	428	Munkanélküli	2

A TOLONGÁS

megszüntetésének érdekében hozott azon rendelkezés, amely megtiltja a kocsik első lépcsőjénél való felszállást, csak részben vált be. A BSzKRT, amely olyan népszerű lett a nagyközönség körében, mint a villany vagy a gáz, most újabb rendelettel kívánja a tolongást egyszersmindenkorra megszüntetni:

Hétfőtől kezdve a felszállás mindkét lépcsőnél tilos lesz.

A radikális intézkedést az utazóközönség bizonyára osztatlan tetszéssel fogadja.

KÖZLÖKÖDÉSI HIREK

Rohammunka. Perec Pál magántisztviselőnek ma reggel másfélórás munkával sikerült felszállnia egy 6-os villamos lépcsőjére. Remek teljesitménye elismerést érdemel.

A gázlók világából. (A rádió szabadegyetem természettani félórája keretében Retur Ede címzetes Beszkárt-ellenőr nagysikerű előadást tartott a pesti villamosokról.

Földalatti szervezkedés. A földalatti villamos utasai, hír szerint, szervezkedni akarnak a zsúfolt és ritkán jövő kocsik ellen. Kifogásolják azt is, hogy a kalauzok és vezetők mindig feljutnak a villamosra, de az utasok gyakran lemaradnak.

Eljegyzés. Gazdag Aranka és Pénzes Pál Beszkárt-hetijegyesek.

Egy kalauz álma. Nay XXXVI. János villamoskalauz egy tartós közlekedési zavar alkalmával azt álmodta hogy betért ebédelni egy kifőzdébe és annyira jóllakott, hogy ki kellett akasztani magára a „Megtelt“ táblát.

Idáig már eljutottunk...

Tegnap délután 5 óra tájban megható jelenetnek voltunk tanúi a hatos villamoson. Egy beszélgetést hallgattunk végig. Egyik kedves utasunk beszélgetett a kalauzzal.

— Szakíthatna időt magának, kedves kalauz elvtársam, hogy megmagyarázza, merre van a Pemete-tér?

— A legnagyobb készséggel. A végállomásnál méltóztassék leszállni, onnan be a Gázszag-utcán egészen a Marcipán-közig és ott balra az első utca lesz a Pemete-tér.

— Igazán hálásan köszönöm a felvilágosítást.

— Nem érdemlek köszönetet, csak embertársi kötelességemet teljesítettem. Inkább *én* köszönöm, hogy e szép erény gyakorlására alkalmat adott.

— Ön zavarba hoz. Hiszen tulajdonképpen feltartottam a munkájában... Legalább azt engedje meg, hogy kezetcsókoljak...

— Nem, nem... hanem ha nem veszi rossz néven uraságod, megkérem valamire...

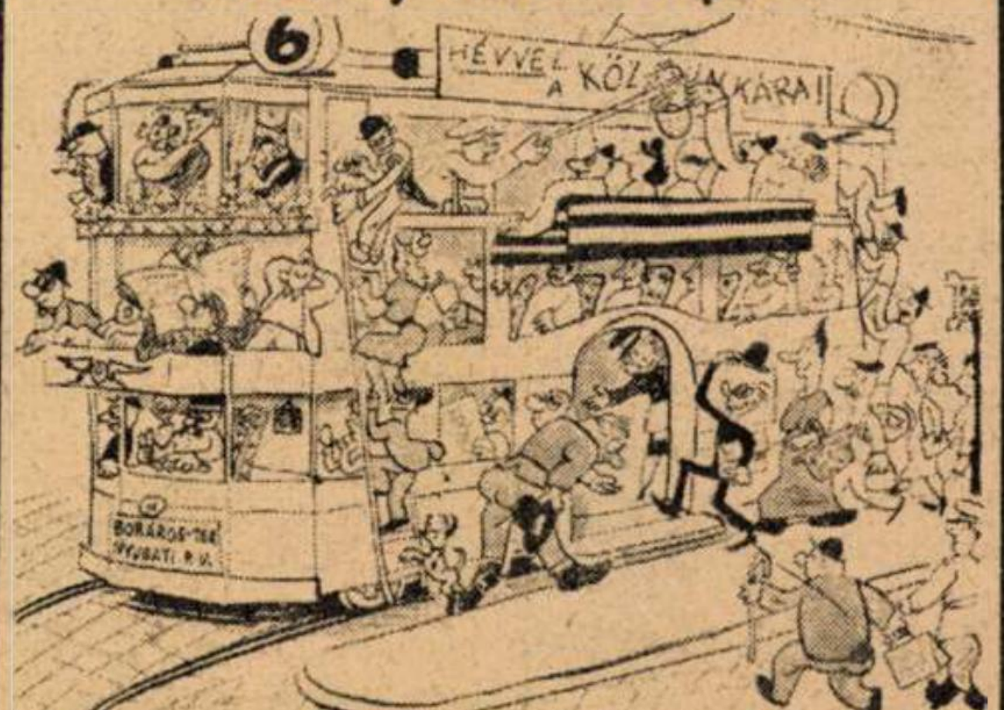
— Oh, parancsoljon! Mindent megteszek a BSzKRT-ért...

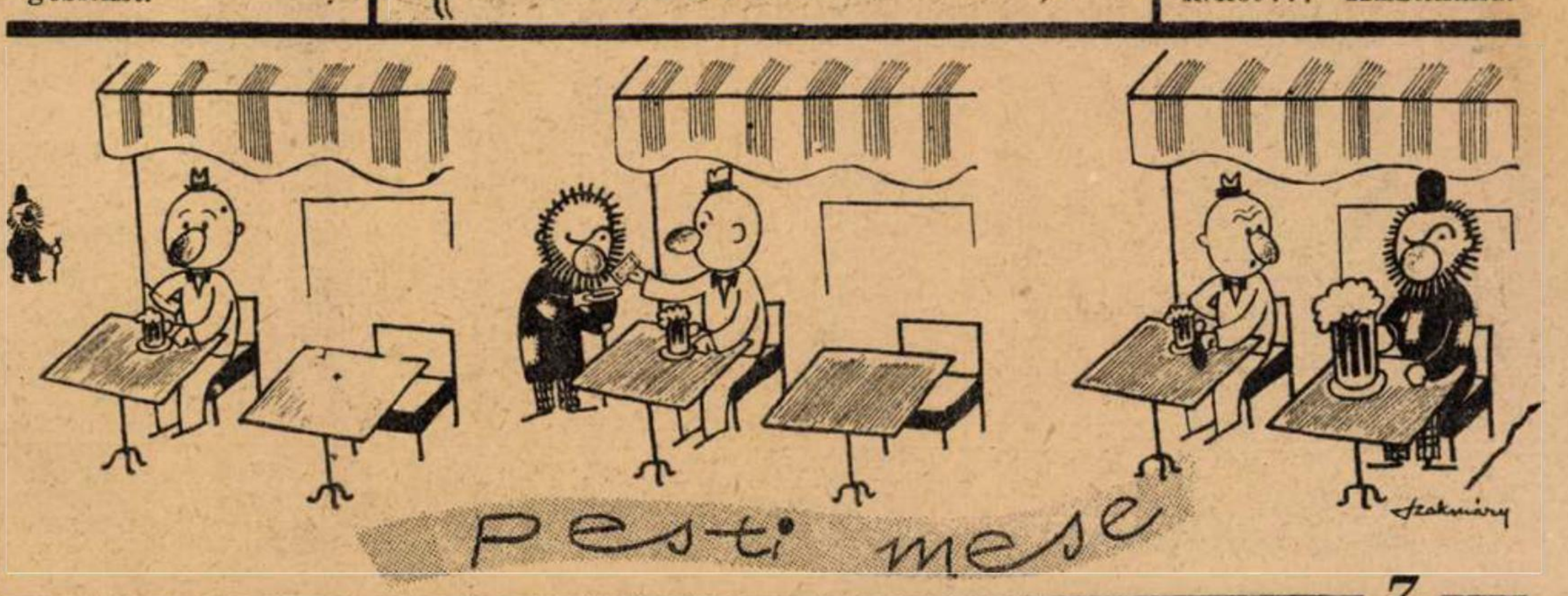
— De igazán nem haragszik meg?

— Ha mondom!

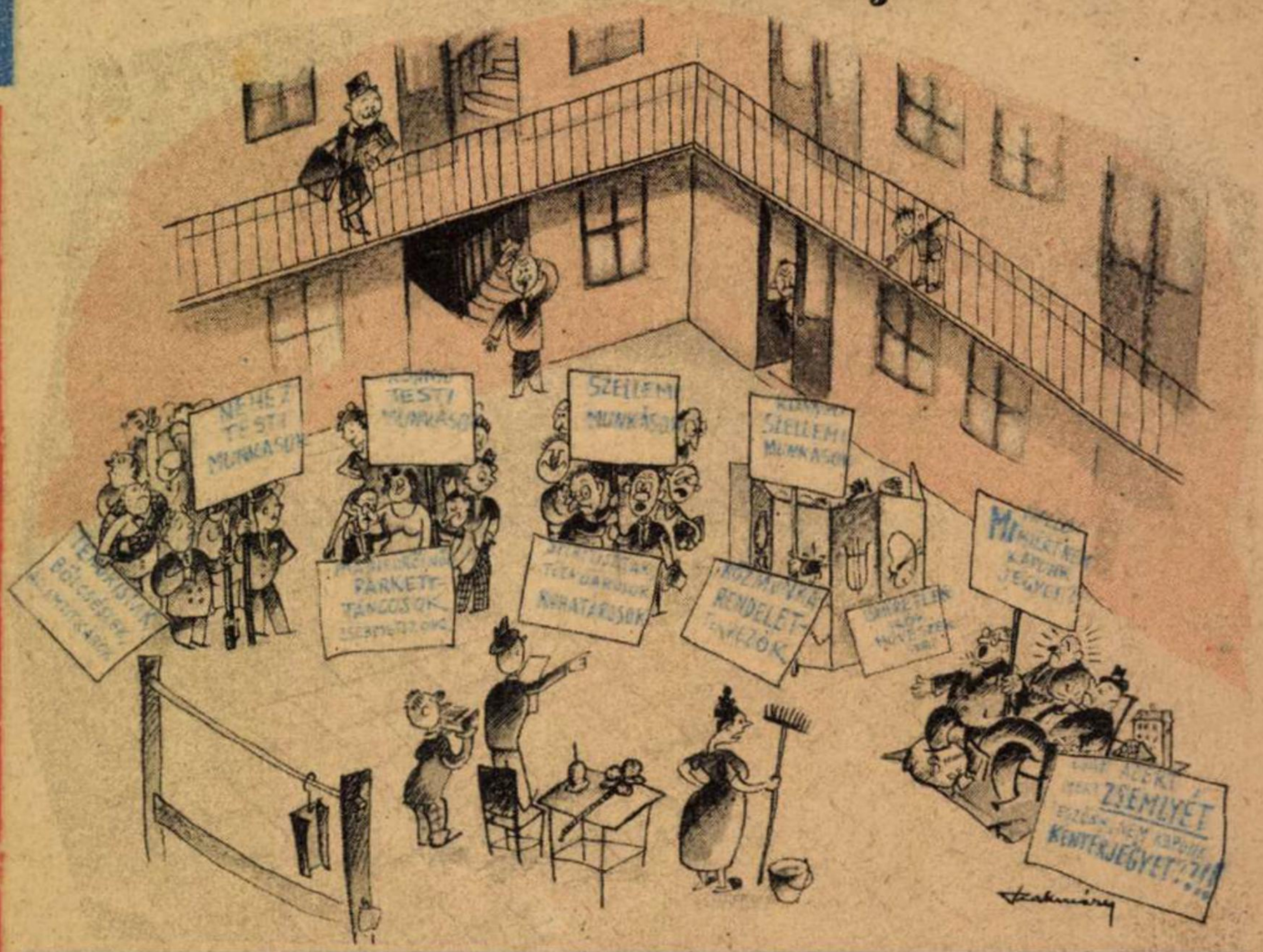
— Nem tudok tovább menni, mert a lábamon méltóztat állni... Ugy... nagyon köszönöm. Máskor vigyázni fogok, hogy ne kerüljek az ön talpa alá... Csókoltatom a gyerekeket... Kisztihand.

Itt az új villamostipus!

Lakók sorakozója

A 7 legennivalóbb vicce

— Tegnap Atyaistennek éreztem magam.

— ? ?

— Kértem egy Szabaságot a rikkancstól. Azt mondta, elfogyott. Mire így szóltam: hát akkor legyen Világosság!

Ami sok

— Mért építkeznek olyan viharosan a miniszterelnökségen?

— Mert gyönge az épület, nem bírja ki a négy államtitkárt.

E heti számunkat
irták:
Békeffi István, Csorna Béla, Farkas Lujza, dr Forrai Sándor, Gábor Andor, Gergely Miklós, Ilidvéghy Ferenc, Kálmán Jenő, Kinizsi Andor, Király Dezső, Palásti László, Polgár Zoltán, Stella Adorján, Tabi László.

rajzolták:
Aranyos Gusztáv, Gáspár Antal, Kaján Tibor, Shwott Lajos, Szakmáry László, Szeg- Bizi, Török János, Z. Vágó Zsófi, G. Vajda Albert, Vasi

— Mióta vár itt uraságod a 49-es villamosra?
— Három órája.
— Dehiszen a 49-es még nem jár! Nem tudja?
— Honnan tudnám?

Füstbe ment terv

(Énekli Imrédy Béla)

(Petőfi után szabadon
Beregffy után kevésbé szabadon)

Egész úton hazafelé
azon gondolkodám,
miként fogom szólítani
rég nem látott hazám.

Ki fognak-e majd hallgatni,
s szólhatok-e pár szót,
mért bontottam egykor ki a
csodaszarvas zászlót.

Elmondom majd, hogy azt hittem,
győzni fog a Hitler,
s megmutatom a világnak,
hogy Imrédy mit mer.

Elmondom majd szépen ismét,
hogy mi mindent tettem,
és hogy csupa honszeretet
minden egyes tettem.

Hogy az egész politikám
nem komoly, csak vicc vót,
s nem igaz, hogy német pénzből
hízlaltam sok disznót,

vagyis a sok társminisztert
és egyéb brigantit,
s ezenközben letagadtam
nagymamát és tántit.

S ha Rassay nem piszkálja
családomnak fáját,
mindörökre betapasztom
minden zsidó száját.

De remélem, hogy mégis lesz
ki engem megvéd itt,
csak nem fogják elítélni
a derék Imrédyt?

És vissza most Petőfihez
S mondjuk meg ezután,
hogy Béla csügg majd szótlanul,
mint a gyümölcs a fán.

Polgár Zoltán.

Éppen jókor

— Az igazgató úr nem ér rá. Arra kéri, várjon egy kicsikét.
— Mondja meg, kérem, hogy én éppen várok egy kicsikét..

Ludas Matyi üzen

Többeknek. A Ludas Matyira előfizetéseket egyelőre nem veszünk fel. A régebbi példányokat nem áll módunkba megküldeni. **Hunyadi István.** Sajnáltatni azért nem fogjuk őket még viccből sem. **Olmosdi János.** Ami rajtunk múlik, azt elintézzük. **Rákos Edith.** Ez így van. **Bertalan Horváth I.** Semmiképpen ne hagyja abba. A kezdet mindig nehéz. **Takács Imre.** Nézzen utána, hogy a maga számítása helyes-e. **Kardos György.** A büntetési feladatot elvégeztük, de ennél többet nem tehetünk az ügy érdekében. **Friedländer Lajos.** Köszönjük. Az egyik jön. **Eftė.** Próbálja meg a kiadóhivatalunkban. **Kovács Sándor.** Szivesen, máskor is. **Kaufmann Júlia.** További jó mulatást és gyors gyógyulást kívánunk.

Ludas Matyi gondot okoz

6. sz. keresztrejtvényünk megfejtése:

— Hallotta, hogy az eperfánk üzér lett? — Hogyan? — Ugy, hogy feketén bólintgat.

1—1 értékes könyvet nyertek: Kremer László, Bp., Nefelejts-u. 8, Grünwald Vera, Bp., Király-u. 34, György Antal, Bp., Rákóczi-út 24, dr. Érczy Miklósné, Bp., Pannónia-u. 8 Kiss Miklósné, Bp., Damjanich-utca 26/a, dr. Polgár Elemér, Bp., Bajcsy Zsilinszky-út 63, Brezina Gyula, Rákosliget, XIX-u. 27, Keserű József, Csepel, Postafiók 20, Kardos György, Abony, Tisza-u. 13, Török János, Szeged, Vitéz-u. 21.

A budapesti nyertesek hétköznap 9—1-ig átvehetik nyereményeiket szerkesztőségünkben. Pestkörnyékre és vidékre postán küldjük el.

Keresztrejtvényünk az aktuális anyag torlódása miatt kimaradt!

Ludas Matyi

Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
DR. HELTAI JÁNOS
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Szerkesztőségi órák: Minden hétköznap 9—1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Arccal a vasút felé!

